

KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 13 mei 1998 door de minister-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 27 januari 1988 houdende vaststelling van de voorwaarden waaronder premies kunnen worden toegekend voor het bouwen of moderniseren van logiesverstrekkende bedrijven", heeft op 14 mei 1998 het volgende advies gegeven :

Volgens artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd "door de omstandigheid dat omwille van de budgettaire implicaties een snelle toevloed van dossiers dient vermeden te worden en omwille van het rechtvaardigheidsbeginsel".

*

* *

Gelet op de korte termijn welke hem voor het geven van zijn advies wordt toegemeten, heeft de Raad van State zich moeten bepalen tot het maken van de hiernavolgende opmerkingen.

*

* *

1. Het voor advies voorgelegde ontwerp strekt ertoe het besluit van de Vlaamse regering van 27 januari 1988 houdende vaststelling van de voorwaarden waaronder premies kunnen worden toegekend voor het bouwen of moderniseren van

.../...

logiesverstrekken de bedrijven op te heffen (1) met ingang van 1 januari 1998 (artikelen 1 en 3 van het ontwerp). Wat de premieaanvragen betreft die ingediend zijn vóór 1 januari 1998, wordt in een overgangsregeling voorzien : die aanvragen zullen worden afgehandeld overeenkomstig het voornoemde besluit van 27 januari 1988, op voorwaarde dat de in artikel 10 van dat besluit bedoelde betaalstukken uiterlijk op 30 juni 1999 worden voorgelegd (artikel 2).

2. Het ontworpen besluit vindt rechtsgrond in artikel 5, 6°, van het decreet van 20 maart 1984 houdende statuut van de logiesverstrekken de bedrijven. Die bepaling machtigt de Vlaamse regering om de voorwaarden te bepalen tot toekenning of weigering van premies voor het moderniseren en het bouwen van logiesverstrekken de bedrijven.

3. Luidens artikel 3 treedt het ontworpen besluit in werking op 1 januari 1998 (lees : heeft het uitwerking op 1 januari 1998). De overgangsregeling waarin artikel 2 voorziet geldt alleen voor aanvragen die werden ingediend vóór die datum van inwerkingtreding.

Het algemeen rechtsbeginsel van de niet-retroactiviteit van reglementaire bepalingen staat eraan in de weg dat aan dergelijke bepalingen terugwerkende kracht wordt verleend, tenzij er daarvoor een wettig doel bestaat en er een redelijk evenredigheidsverband is tussen dat doel en het middel van de retroactiviteit.

(1) In het opschrift van het ontwerp wordt verkeerdelijk gesteld dat het ontworpen besluit de wijziging van dat besluit van 27 januari 1988 beoogt.

Uit de bij de adviesaanvraag gevoegde stukken kan worden opgemaakt dat de terugwerkende kracht tot 1 januari 1998, datum waarop het begrotingsjaar aanvangt, inzonderheid is ingegeven door redenen van budgettaire aard. Dergelijke redenen kunnen op zich als een wettig doel worden aangemerkt.

Wat de vraag betreft of de aantasting van de rechtszekerheid, die het gevolg is van de retroactiviteit, niet onevenredig is met het nagestreefde doel, moet in aanmerking worden genomen dat het besluit van 27 januari 1988 geen subjectief recht verleent op de in dat besluit bedoelde premies :

- artikel 1 voorziet slechts in de mogelijkheid - geenszins in de verplichting - om premies te verlenen, en zulks uitsluitend "binnen de perken van de begroting";
- bovendien volgt uit artikel 3, § 2, van het besluit van 27 januari 1988 dat de beslissing om een premie toe te kennen pas wordt genomen nadat het technisch comité voor de logiesverstreckende bedrijven een gemotiveerd advies heeft gegeven omtrent de "opportuniteit" van die toekenning.

Voorzover er op het ogenblik van het nemen van het ontworpen besluit geen toezeggingen van premies zijn gedaan op basis van eventuele aanvragen ingediend na 1 januari 1998, lijkt dan ook te kunnen worden aangenomen dat de terugwerkende kracht van de ontworpen regeling ook met het evenredigheidsbeginsel verenigbaar is.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	P. LEMMENS,	staatsraden,
	L. HELLIN,	
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. SEUTIN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. W. WEYMEERSCH, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS

W. DEROOVER